

FOTO: UNBRUSH

Har nogen set en rigtig mand?

➤ | Af Karen Aagaard, viceskoleleder, formand for KPI

Den 8. marts var det kvindernes internationale kampdag. Landet over var der arrangementer, som havde fokus på kvindernes rettigheder og lighed mellem kønnene. Kvindestærke organisationer som Dansk Sygeplejeråd inviterede til åbent hus på mandsdominerede arbejdspladser som f.eks. slagteriet i Odense; med et implicit budskab om, at ingen steder kan mændene vide sig sikre.

Ligestillingen og drømmemanden

Vi kvinder vil nemlig have ligeberettigelse på alle fronter. Ingen skal fortælle os, at der er noget, vi ikke kan. Det går jo sådan set også meget godt: En folkeskole, hvor kvindelige lærere tilrettelægger undervisningen, så den motiverer pigerne. "Girls-day for Science" arrangeres af fællesskabets pengepung for at tiltrække flere kvinder til de tekniske fag. Med flere piger end drenge på de lange videregående uddannelser, stadig flere kvinder

på topposterne i dansk erhvervsliv, stadig flere kvinder i bestyrelser for landets virksomheder, en kvindelig statsminister, kansler og præsidenter ... Det går egentlig meget godt med ligestillingen. Vi har opnået det meste af det, vi drømte om.

Med til dette hører også drømmen om mand og børn. Vores mand skal være sej, han skal helst køre på motorcykel, skal selvfølgelig være veltrimmet, stærk og stilsikker. Han skal være selvsikker og handlekraftig. Han skal turde det, vi ikke selv tør; så han på samme tid kan beskytte os og indgyde os mod og selvtilid. Sådan ser drømmen ud, og præcis sådan finder vi ham. Sådan forguder vi ham, sådan forelsker vi os og gifter os. Karrieren er på sporet, manden er erobret og fremtiden lovende.

Som køn klarer vi kvinder os egentlig ret godt. Så der er god grund til at markere vores kampdag. Vi kan godt sole os i vores succes. Vi har kæmpet;

og vi har sejret! Men måske er det mere drøm end virkelighed.

Har vi skabt en mand, vi ikke bryder os om?

Forgæves har jeg derimod søgt efter mændenes internationale kampdag! For hvor blev manden af? Manden vi forelskede os i? Den seje, modige og stærke mand, der tog styring og lederskab. Besluttede, kæmpede og viste vilje? Manden der indgød os tro og mod?

Er det ham, der tager den del af barslen, hvor vejret er dårligst og børnene mest vågne? Som henter børnene i børnehaven på det politisk korrekte tidspunkt, som vi kvinder har defineret? Er det ham, der med det samme smider golfkøllen, når vi sender en SMS om indkøb, der skal klares eller have, der skal nippes? Er det ham, der har skiftet motorcyklen ud med en Volkswagen stationcar? Praktisk, fornuftig og rummelig

fortsætter på side 3 »»

Manden skal være en hverdagshelt!

Interview med lærer David Midtgaard Christiansen, København

I artiklen *Har nogen set en rigtig mand?* efterlyser Karen Aagaard en type mand, som åbenbart er blevet væk i løbet af de sidste 20 år. Derfor har vi bedt David Midtgaard Christiansen give en mandlig vinkel på den problemstilling.

Manden er blevet en skygge af sig selv

På spørgsmålet om, hvad David mener om artiklen, kommer det prompte: "Hun har jo ret! Jeg er fuldstændig på hendes side. Manden er blevet en skygge af sig selv og dermed meget mindre mand, end både kvinden og manden selv drømmer om, at han skal være."

Artiklen nævner kvindernes kamp for ligestilling, som en årsag til, at mandens maskulinitet forsvandt; men problemet stikker langt dybere end det. Det handler i langt højere grad om, at manden selv svigter sit ansvar og frasiger sig initiativet. David Christiansen mener, at det ikke er *kvindens skyld*, men udelukkende *mandens ansvar*, hvis han ikke er, som hun drømmer om.

Så der er åbenbart noget galt, og spørgsmålet er derfor: Hvem skal ændre tingene? Hvad er kvindens rolle og hvad er mandens rolle. David svarer: "Kvinden skal ikke ændre noget. Hun skal stadig forvente, at hendes mand tager initiativ og aktivt sørger for de nødvendige ændringer. For manden skal kigge indad og tage ansvar. Han skal ikke stå på sidelinjen og afvente hendes initiativ, for kvinden har brug for manden. Det skal han forstå og handle ud fra."

David Midtgaard Christiansen (33 år) er gift med Marie Louise

Manden skal bidrage med mest!

Hvis manden synes, der ikke rigtig er "plads" til ham, så kan han ikke bare passivt vente på, at nogen giver ham det. Kvinden udfylder sådan set bare det tomrum, som han efterlader, når han ikke tager sit ansvar på sig. Og derfor bliver de begge to bare endnu mere frustrerede.

Mænd, der piver, er ynkelige. Det kan godt være, at samfundet taler om ligestilling, men David mener, at manden altid skal stræbe efter at give mere end 50% i parforholdet. Manden er skabt med flest kræfter, og derfor skal han bidrage med mest. Uden at klynke.

I hæftet *Mand dig op!* (KPI 2010) skriver Carsten Hjorth Pedersen: "*Det er dovenskab eller svigt ikke at kæmpe for mere maskulinitet i hjem, børnehaver, skole og kirke, når vi ved, hvor meget det betyder for drenge og pigers identitet og trivsel at møde både det feminine og det maskuline under opvæksten*". David er fuldstændig enig: "Ja! Tal, så mænd indser deres dovenskab. De svigter, når de ikke bruger deres maskulinitet i ægteskabet, i opdragelsen af børnene og i menigheden".

Ansvar, vision, initiativ og virkelyst

Ifølge David kan maskulinitet beskrives med ord som ansvar, vision, initiativ og virkelyst.

Mandens maskulinitet forsvandt bare mellem fingrene på ham, da han fik barn. For pludselig skulle han helt håndgribeligt tage ansvar – og han havde ingen forbilleder, der havde vist ham, hvordan han skulle gøre det. Han troede, at han skulle gøre det på en kvindelig måde; men den del sørger hun jo for. Derfor stillede han sig op og ventede på, at hun skulle fortælle ham, hvordan en mand er; men den del skal han selv sørge for.

Derfor har de 35-45 årige mænd et dobbelt ansvar. De skal finde deres egen maskulinitet og vise kvinden, hvordan de helt konkret tager initiativ og støtter hende på måder, som hun har brug for.

Samtidig skal de 35-45 årige være gode forbilleder for de 20-25 årige mænd, så de (når den tid kommer) kan bruge deres maskulinitet til glæde for konen, barnet og menigheden.

Manden skal være en hverdagshelt! Han skal ikke være en karikatur af Superman eller en drømmeprins; men han skal være en helt i hverdagens mange små opgaver. Han skal tage initiativ og have en mening. I mange hverdagsituationer skal manden derfor sige: "*Det her er mit ansvar. Sammen med dig vil jeg sørge for, at vi finder en løsning.*"

Det er i hverdagsituationerne, at kvinden kan finde den rigtige mand, der åbenbart er blevet væk. Når han ikke forsøger at udfylde en feminin rolle, men netop når han er maskulin på den måde, som kvinden og barnet har behov for. 🌟

Interview v. Lars B. Larsen

5 tips til hverdagshelten

1) Hav en vision!

I prioriteret rækkefølge gælder det for dit ægteskab, for børneopdragelsen, for tjenesten i menigheden og for dig selv.

2) Skab rutiner!

Du skal sikre, at der er gode rutiner med hensyn til oprydning, indkøb, bibellæsning osv.

3) Øv dig!

Du skal øve dig i at tale med din kone og dit barn. De har brug for, at du har en mening, og at du hele tiden bliver bedre til at udtrykke den.

4) Stop tudefjæset!

Det er ikke kvinden, der har gjort dig til et offer. Du vælger selv, om du vil være en tøffelheld eller en hverdagshelt. Så hold op med at være ynkelig og tag dig sammen.

5) Vær et forbillede!

Du skal være et forbillede for den næste generation. Det bliver du ved at praktisere punkt 1-4.

Tag på mandekonference!

Så er vi klar med tredje udgave af den populære mandekonference, som KPI er medarrangør for. Denne gang på Vejle Stadion den 17. september 2016. Se det spændende program på www.kpi.dk

Hovedforedrag v. Henrik Jensen og Manuel Vigilius.

Kom og vær sammen med 249 andre mænd ✦

**Mande
KONFERENCE
2016**

Dato: Lørdag d. 17. september 2016
 Sted: Vejle Stadion, Helligkildevej 2, 7100 Vejle
 Pris: 500 kr. pr. mand
 Tilmelding: www.mandekonference.dk
 Sidste tilmelding: 26. august 2016. Tilmelding lukker ved 250 mand

Vær vågne, stå fast i troen, vær mandige og stærke!
 Alting hos jer skal ske i kærlighed. *1 Kor 16,13*

»» fortsat fra side 1

løsning for øvrigt. Og motorstyrke betyder jo ikke så meget, når man har kone (og små børn) om bord. Er det den samme mand, som vi drømte om? Jeg har svært ved at genkende ham!

Nuvel, måske er vi kvinder blevet for dominerende. Måske har vi udnyttet den politiske medvind. Men hvordan gik det til, at manden opgav sin gennemslags- og beslutningskraft? Hvornår i kampen for ligeberettigelsen skete det? Har vi kvinder skabt en mand, vi egentlig ikke bryder os om? Hvad skal vi med en tøffelheit, der lægger sig fladt ned, når vi forsøger at tale os frem til en rimelig fordeling i samfund og hjem?

Er det mon derfor, alt for mange kvinder bliver så forstemte, at de prøver lykken med den næste mand, der kommer forbi på motorcykel? Og hvem tager action på denne for alle helt utilfredse situation? Kvinderne – eller mændene?

Det handler for øvrigt også om, at vores børn får en rigtig mand som far! ✦

Vigtig konference om unge og sex

Lørdag den 1. oktober inviterer *IMs Familiearbejde* samt *AdamogEva.dk* til konference med temaet: *Fremtidens familie og unge kristnes seksuelle adfærd*. Konferencen afvikles i Øster Snede. Prisen er 450 kr.

Psyko- og familieterapeut Steen Kruse samt KPI's daglige leder Carsten Hjorth Pedersen medvirker.

På konferencen offentliggøres en stor spørgeskemaundersøgelse udarbejdet af *AdamogEva.dk*.

Konferencen henvender sig til forældre, lærere, pædagoger og klubledere.

Program med oplysninger om tilmelding etc. findes på: www.familiearbejde.dk → Arrangementer

Vel mødt! ✦

Fremtidens familie

&

Unge kristnes seksuelle adfærd

Konference for alle interesserede

Praktiske oplysninger ✓

- Dato: Lørdag d. 1. oktober 2016
 Tid: 9.30 - 15.30
- Sted: Missionshuset "Klippen"
 Ribevej 60, Øster Snede, 8723 Løsning
- Arrangør: Indre Missions Familiearbejde
AdamogEva.dk
- Deltagere: Forældre, klubledere, lærere og pædagoger.
 Ansatte og frivillige i IM's familiearbejde samt rådgivere på *AdamogEva.dk*
- Pris: 450 kr. inkl. forplejning og materialer.
 Gratis for frivillige og ansatte i Indre Missions Familiearbejde, herunder *AdamogEva.dk*.
- Tilmelding: Tilmelding senest 15. september på
www.familiearbejde.dk
- Oplysninger: Har du spørgsmål, kan du kontakte Landsleder for IM's familiearbejde, Steen Møller Laursen på 3072 3843 eller familiekonsulenten@indremission.dk eller leder for *AdamogEva.dk*, Vibeke Sode Hjorth på 3060 4352 eller vibeke@adamogeva.dk.

Hvordan tale med børn om lidelse og fortabelse?

➤ | Af Carsten Hjorth Pedersen, daglig leder af Kristent Pædagogisk Institut

Som kristne forældre, lærere, børneklub- eller lejrledere kender vi til at skulle formidle vanskeligt og skræmmende stof til børn. Det kan dreje sig om frelse og fortabelse. Det kan dreje sig om bibelske passager med vold og grusomhed. Eller det kan dreje sig om lidelsens problem eller tro/vantro. Hvad enten vi skal forkynde disse temaer, undervise i dem eller tale med børnene om dem, kan det være en stor udfordring.

Så hvordan gribe det an?

Det mørke og alvorlige hører livet til

Lad mig begynde med at slå fast, at der ikke går nogen vej udenom. Dette stof skal også formidles til børn – af to grunde:

- 1) Fordi selve livsvirkeligheden – som børn skal lære at leve i – rummer alvor, ondskab og vanskeligheder. Vi svigter derfor børnene, hvis vi prøver at snige os uden om det tunge og mørke, som de og vi møder.
- 2) Fordi Guds ord – som graver langt dybere end vores erfaring – fastholder såvel det glædelige som det smertelige, såvel det forståelige som det uforståelige, såvel Guds nåde som Guds vrede.

Vi må gå ind i dette felt, fordi vi vil tjene barnet, og fordi vi vil tjene Gud. Det betyder naturligvis ikke, at vi skal være dér hele tiden, eller at vi skal overpointere disse temaer. De skal have den plads, som vi skønner passende, idet vi lytter til Guds ord, vores egen livserfaring og børnene.

Det handler ikke om at slynge nogle sandheder i hovedet på barnet. Det drejer sig ikke om, at vi bare skal have sagt det, så vi har ryggen fri. Det skal formidles, fordi kristen forkyndelse, undervisning og vejledning er på *livets* side, selv når vi i kærlig og karsk realisme bringer disse temaer på bane, eller børnene gør det.

Det handler om at være sandheden tro i kærlighed. Også over for børn.

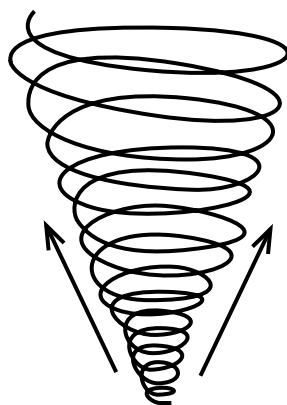
Forskel på små og store børn

Der er forskel på, om vi taler om små børn (2-6 år), store børn (10-14 år) eller dem derimellem. Jeg tror, det langt på vej er med kristendomsformidlingen, som det er med seksualundervisningen: Når børnene spørger og viser interesse for et emne, er tiden kommet til, at vi kan og bør tale med dem om det. Sådan som vi ikke skal fremtvinge spørgsmål på det seksuelle felt, før børnene er modne til det, skal vi ikke fremtvinge spørgsmål på det åndelige felt, før børnene er modne til det.

Men det betyder *ikke*, at vi kan læne os tilbage og bare vente på, at børnene tager initiativ. Også på det seksuelle felt er der jo tale om en skønsomhed, som gør, at vi også intervenserer, når vi ud fra vores kendskab til barnet tror, at tiden er moden.

Vi skal ikke sige noget usandt til børn i et misforstået forsøg på at skåne dem – fx: ”mor skal ikke dø” – men derimod give dem den del af sandheden, som de er modne til at høre om. Skridt for skridt skal børnene kunne vokse i sandheden, så den uddybes og får flere facetter og større dybde.

Ideelt set kan det illustreres med en opadgående spiral, hvor vi som formidlere har det primære ansvar for, at barnet møder det samme stof igen og igen og får uddybet kundskab og indsigt:

Efter Guds vilje *udvikles* vi som mennesker, både fysisk, psykisk og åndeligt. Han skabte os ikke ”fiks og færdige”, så forkyndelse for børn blot er at sige det samme, som vi siger til voksne, men med lidt enklere ord. Selv Guds egen fuldkomne søn gennemgik en udvikling, hvor han trin for trin voksede frem til mands modenhed.

På den anden side findes der ikke en særlig børneversion af Guds ord, hvor det mørke, vanskelige og alvorlige er sorteret fra. Selv den dybe glæde og alvor i frelse og fortabelse, som den 15-årige kan have forholdsvis dyb indsigt i, skal – ideelt set – være forberedt gennem det, som den 15-årige lærte om temaet 10 år tidligere.

Vores svar på børnenes åndelige spørgsmål skal også have en sådan karakter, at de øger barnet nysgerrighed frem for at lukke den ned.

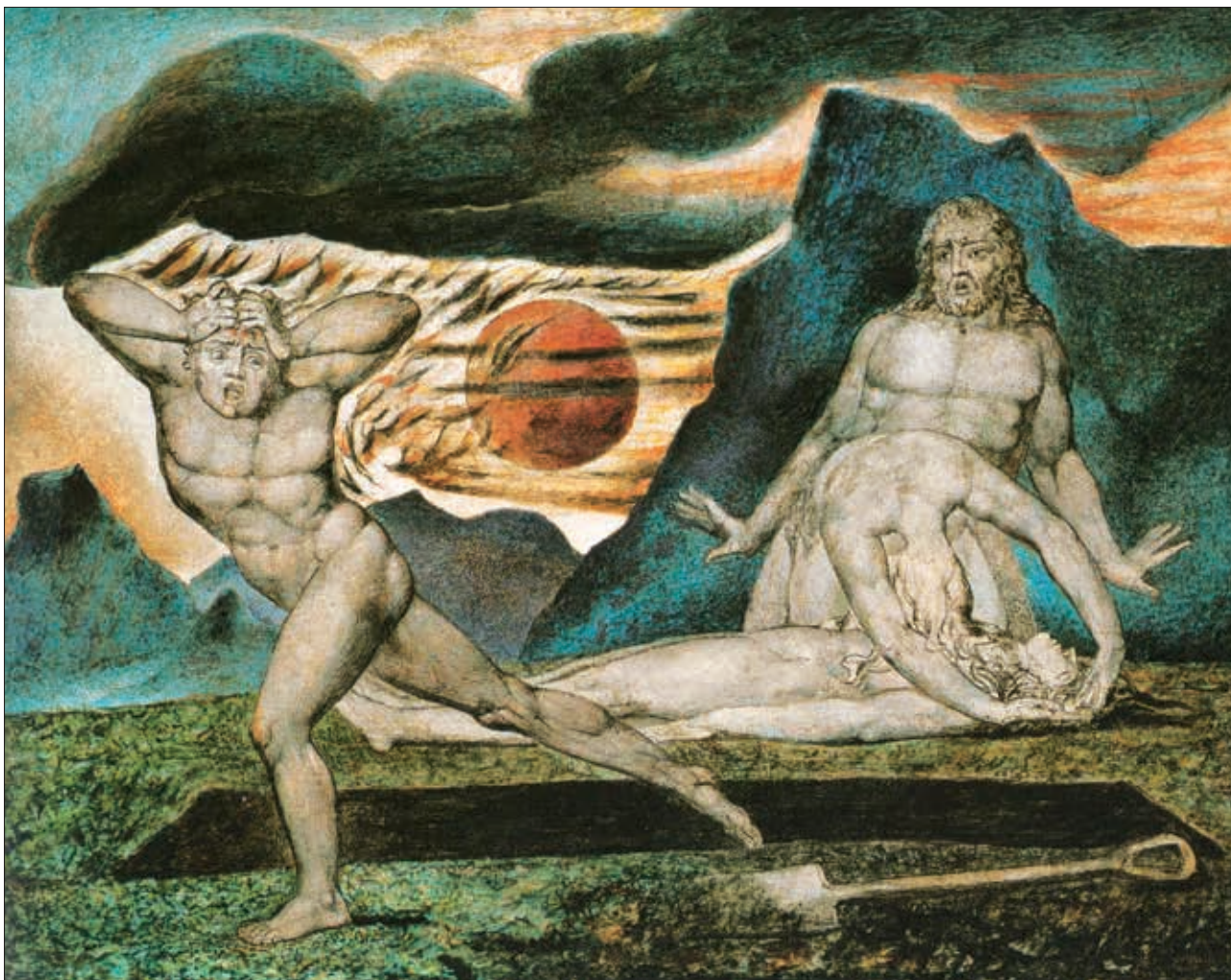
Kendskab til børn, omsorg for det enkelte barn, veludviklet empati og indsigt i Guds ord er de vigtigste egenskaber for at kunne navigere på den vej.

Lad os tage nogle eksempler:

Vold og grusomhed i Bibelen

Bibelen lægger ikke fingre imellem. Den rummer mange skildringer med vold og grusomheder. Tænk på Saul, der krævede 200 filisterforhuder i brudepris fra David (1 Sam 18). (Jeg gætter på, at de 200 filistre ikke frivilligt gav afkald på deres forhuder!) Eller tænk på de mange blodige krige, som står beskrevet i GT. For slet ikke at nævne Jesu grusomme korsfæstelse.

Vi skal på ingen måde svælge i disse bibelske beretninger; men vi skal heller ikke fortie dem. For øvrigt kan flere af de voldsomme beretninger – brugt med skønsomhed og visdom – være appellerende for drengene, så vores kristne formidling ikke går op i søde pige-historier om godhed, harmoni og reparation af brudte relationer.

Bibelen lægger ikke fingre imellem. Den rummer mange skildringer med vold og grusomheder. (William Blake: Adam og Eva finder Abels lig)

Nuvel, jeg forstår heller ikke, at 42 drenge skulle dræbes af bjørne, fordi de drillede Elisa (2 Kong 2). Men så må jeg være ærlig og sige til børnene, at jeg heller ikke forstår det, og jeg må stå på børnenes side og så at sige være deres advokat over for teksten og måske i bøn til Gud – mens børnene hører på det – give udtryk for, at jeg ikke forstår dette og hint i Bibelen!

Skridt for skridt skal børnene også føres ind i den tanke, at de mange voldsomme og grufulde krige samtidig er *billeder* på den åndelige kamp, vi skal kæmpe imod tilværelsens onde magter.

Sygdom, smerte og død

Jeg tror, der er voldt megen skade på børns trosliv ved at tale forsimplet og "overåndeligt" om lidelse, sygdom og død. Tidligere sognepræst Gurli Vibe Jensen har fx fortalt, at hun i søndagskolen hørte om, at Guds engle altid passer på os, så der ikke hænder os noget ondt. Men kort tid efter ople-

vede hun, at en legekammerat blev kørt ned af en bil. Derefter ville hun ikke længere i søndagskole, for hun kunne jo ikke regne med det, de sagde om Gud.

Det er uhyre vigtigt, at vi taler realistisk og livsnært om lidelse, sygdom og død med børn. Naturligvis på deres niveau og med deres eksempler. Børn skal på den ene side opmuntres til at bede til Gud om alt; men de må også tidligt introduceres for den virkelighed, at Gud kan finde på at svare nej på vores bønner, og at vi bare ikke forstår, at han tillader dette og hint.

Vi skal altså ikke konstruere en særlig sukker-udgave af kristentroen, som ikke senere kan udvides til at rumme de mange lidelsesfyldte aspekter, som denne tilværelse også rummer.

Som voksne skal vi kunne opsøge barnets frustrationer og spørgsmål i forhold til Gud og troen. Vi skal nogle gange give deres reaktion mund og mæle over for Gud, fx når vi beder til ham. Til en vis grad går det også an at

give børn et lille kig ind i vores egen kamp med lidelser og smerter.

Men vi skal også vove at lægge røst til Guds tale til barnet, fx ved at fortælle nogle af de bibelske og kirkehistoriske beretninger om mennesker, der mødte lidelse og død, så børnene kan spejle sig i disse beretninger.

Og vi skal især forkynde Kristus for børnene – han, der har været dybere nede og længere ude end nogen af os. Af kærlighed til os.

"Et godt råd lyder, at vi må fortælle børn så meget om livets sammensathed, at de kan indpasse stadig nye livserfaringer i det samlede billede af troen – men ikke så meget, at vi tager livsmodet fra dem. Vi har dog ikke altid mulighed for at vælge, hvornår barnets skal konfronteres med store vanskelige forhold. Hvis barnet oplever alvorlig sygdom, kriser, ondskab, ulykker eller død, så må vi hjælpe dem i deres smerte – midt i vores egen smerte over, at de så tidligt skulle møde så mørke sider af livet." (Bir- »»

FOTO: SXC.HU

vej sammen med børnene, så vi beder for dem, som (så vidt vi kan se) ikke er Guds børn. Og vi skal lære børnene, at vi ikke kan tvinge nogen til at komme til tro ved at bede for dem. Gud gør derimod en *særlig* indsats over for dem, vi beder for.

Mød barnet med en moden tro

Nogle voksne er gået i stå i deres trosudvikling. Deres tro kan ikke rumme det gådefulde eller "skæve". Deres tro er låst fast i barnlige mønstre og fir-kantede skabeloner. Det er naturligvis et problem for disse voksne, men i næste omgang bliver det også et problem for de børn, som de formidler den kristne tro til. For vi kommer uvægerligt til at formidle det billede af Gud og troen, som vi selv lever i; ikke det, vi teoretisk set holder fast ved. Vi kan fx fejlagtigt have et alt for lyst eller alt for mørkt billede af Gud.

Det er vigtigt for de børn, du har med at gøre, at du selv har en moden tro. At troen er moden vil ikke sige, at den er stærk og brillant. Det betyder derimod, at du gennem vedvarende omgang med Gud i ordet og bønner, trænger dybere ind i den uendeligt store hemmelighed, som evangeliet er. Den betyder også, at du lever i en sund spænding mellem lys og mørke i menneske- og kristenlivet.

Det betyder også, at du er ærlig over for Gud, dig selv og andre mennesker, så du lader dine egne erfaringer udfordre din tro og dit billede af Gud og mennesker. Det handler om at leve med krop, sjæl og ånd i de dejlige og svære relationer, vilkår og situationer, som livet er fuldt af. ✦

(En kortere version af denne artikel er bragt i *Liv i troen*.)

»» gitte Kjær: *Giv børnene det bedste*, side 105, LogosMedia 2007)

Frelse og fortabelse

Når vi taler til eller med børn om fortabelsen, skal vi altid *samtidig* tale om frelsen. De to ting hænger nemlig uløseligt sammen. Ikke frelsen alene. Ikke fortabelsen alene. Men de to holdt sammen i en spændingsfyldt helhed. Sådan, at talen om fortabelsen altid er koblet sammen med talen om det kristne håb. Det skal vi gøre, fordi frelse og fortabelse er en væsentlig del af virkeligheden og af Guds åbenbaring.

Også her svigter vi børn, hvis vi går uden om dette tema. Det kaster desuden en sund alvor ind i livet. Det skaber en uhyre vigtig horisont i en tid, hvor medier, reklamer og talrige andre stemmer foregiver, at vi kun lever på denne side af døden – eller at det er lyserødt for alle efter døden.

Men her som så mange andre steder er det vigtigste ikke vores ord, men at børnene møder voksne, der selv lever med evighedshorisont. Når det kan være så svært for os at tale om evig frelse og fortabelse til børnene, skyldes det måske, at vi som voksne er flove over det eller har fortrængt det!?

Når vi skal tale sandt og godt med børnene om frelse og fortabelse, er det særlig vigtigt at være i god kontakt med børnene, så vi fornemmer hvor meget, vi skal sige til denne aldersgruppe. Også små børn skal møde temaet – eller de bringer det selv på banen – men jo ældre børnene bliver, desto dybere kan vi tale om det.

I den forbindelse er det vigtigt at

vide, at talen om den dobbelte udgang ofte aktiverer en dybtliggende separationsangst hos især små børn, dvs. angsten for at blive adskilt fra far og mor. Det gælder især børn fra ikke-kirkelige hjem. De resonerer hurtigt, at hvis jeg tror på Gud, mens far og mor ikke gør det, så skal vi adskilles i evigheden. Og det er meget skræmmende.

Det forhold lukker ikke munden på den gode børneformidler, men det giver ham eller hende visdom til at komme ind på dette store tema med både tydelige og gode ord – båret af trøsten i det kristne håb – og til at rumme, opsuge og respondere på barnets angst.

I den forbindelse er det også vigtigt at lære børnene, at vi ikke er i stand til at bedømme andres hjerteforhold til Gud. Nogle af dem, som vi tror er kristne, er det alligevel ikke, og nogle af dem, der ikke ser kristne ud, kan godt være det alligevel.

Endelig er det oplagt at gå bønnens

KPI fik overskud i 2015

KPIs regnskab for 2015 endte med et pænt overskud på 92.976 kr. Det er vi meget taknemmelige for.

Årets indtægter blev på godt en million. Heraf udgør gaver 39%. Den daglige leders indtjening: 23%. Støttekredskontingenter: 14%. Overskud arrangementer: 11%. Tips- og Lotto-midler: 6%. Diverse: 7%.

Som det fremgår, er gaverne til KPI

helt afgørende for vores drift. Derfor en varm tak for alle gaver, der blev givet i 2015. Og tak, at vi også må regne med jer i 2016.

KPIs egenkapital er på 468.554 kr. pr. 31.12.2015, så vi har en sund økonomi og en passende "polstring".

Det samlede regnskab kan ses på www.kpi.dk ✦

KK16 fyldt til bristepunktet

Konfirmandkursus (KK) afvikles på tre efterskoler i sommeren 2016. Alle kurser er fyldt. Sådan var det også i 2015. Derfor har udvalget besluttet at udvide til fire skoler i 2017.

Formanden for udvalget, Tonny D. Sørensen siger: "Der skal være plads

til alle, der gerne vil på KK. Og der skal være plads til at invitere sine venner med."

KPI har medansvar for kurserne i og med, at vi har ansat Anna-Kathrine T. Pedersen som pædagogisk konsulent for KK.

Vi ønsker de 276 konfirmanden, som er tilmeldt dette års kursus, to "fede" uger på KK, dvs. to uger, hvor de møder Gud, sig selv og andre mennesker på et dybere plan, end de før har gjort! ✨

KK 2015, Løgumkloster Efterskole

Samtalens ædle kunst

- En væsentlig del af den pædagogiske metier

Jeg synes, mange mennesker taler meget om sig selv! Det er, som om såkaldte samtaler mest handler om, at jeg kan få ordet igen. Samtaler bliver ligesom skiftende monologer frem for ægte samtaler, hvor man nærer interesse for den anden.

Det gælder – mærkeligt nok – også kristne mennesker, selv om man måske kunne vente, at de med næstekærligheden i bagagen, tænkte mere på andre end sig selv. Men sådan er der ofte så langt mellem ideal og virkelighed.

Per Schulz Jørgensen, der er professor emeritus i socialpsykologi, giver med sin nye bog *Broen til det andet menneske* opmuntring og hjælp til at praktisere næstekærlighed, når det gælder vores samtaler med hinanden. Bogen rummer megen livsvis-

dom, som i de fleste tilfælde er sat i forbindelse med aktuel forskning. Det sidste giver bogen et lidt tungt præg, men temaet er også en stor og vigtig sag.

Forfatteren har en dejlig realisme, hvad angår det forhold, at der altid er magt i de mellem menneskelige relationer. Derfor skal vi værdes med høj etisk cigarføring, når vi møder hinanden. Han nævner også betydningen af den gode distance til andre, for at vi kan opnå den dybe samhørighed, ligesom tilgivelsen tematiseres.

Læs bogen, hvis du vil lære at tale lidt mindre om dig selv og i stedet for dyrke samtalens ædle kunst.

Det har faktisk også en del med god (religions)pædagogik at gøre. ✨

/CHP

Kristeligt Dagblads Forlag
220 sider, 250 kr.

Køb pixibøger til din menighed eller bibelkreds!

Pixibogen *Tale er Guld. Tavshed er svigt* (16 sider) samler det vigtigste fra *Projekt God Forkyndelse* og formidler det på en enkel og udfordrende måde. Den er skrevet, så både forkyndere, tilhørere og mødeledere kan få glæde af at læse den. Se den i PDF-udgave på www.kpi.dk

Pixibogen er oplagt at dele ud i din menighed eller missionshus. Måske kan I bruge tid ved en sammenkomst til at tale om forkyndelsen i jeres hus. Det er vigtigt!

Den er også ypperlig til brug en aften eller to i bibelkredsen, smågruppen eller klyngen. Den rummer nemlig en række spørgsmål til samtale om dette meget vigtige tema.

Pixibogen koster kun 7 kr. pr. stk. Hvis du bestiller 10-24 eksemplarer koster de 6 kr. pr. stk. Hvis du bestiller 25 eller flere eksemplarer, får du dem til 5 kr. pr. stk. Hertil kommer porto til forsendelsen.

Send en e-mail til chp@kpi.dk eller ring til 48 24 24 62 (indtal evt. telefonbesked). Oplys antal samt postadresse, så har du pixibøgerne, inkl. faktura i løbet af få dage. 🌱

Pixibogen er oplagt at dele ud i din menighed eller missionshus.

Gaver til KPI

Hvis du ønsker at give en gave til KPI, kan den indbetales via din pc-bank. Vælg en af følgende to muligheder:

- **Indbetalingskort/girokort.** Vælg kort-type "01" og tast KPIs giro-nummer 16775029.

- **Bankoverførsel.** Overfør beløbet til KPIs konto i Danske Bank. Regnr. 1551 – kontonr. 0016775029.

Har du ikke pc-bank: Send bud efter et girokort på KPIs kontor.

- Din gave til KPI er fradragsberettiget

på din selvangivelse (Ligningsloven § 8a), forudsat KPI har dit personnummer.

- KPI udsender i januar kvittering til alle, der har givet gaver i det forgangne år.